

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Composita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

Et ponitur *αὐτός* quandoq; loco reci-
proci. Greg. *ὁρῶν ἐν τῷ ᾧ δ' ἡμᾶς λίνησιμ' ἐπ'
αὐτῷ*, uicens igitur in se motum populi.
ἐπ' αὐτῷ posuit pro *ἐφ' ἐαυτόν*. Et con-
tra reciprocum, pro relatiuo. *ὡς ὅτι δὲ δ' ὅμ
ἐαυτῷ ποιῆν*, tanquam ipsi quicquid li-
bet liceat, ubi *ἐαυτῷ*, pro *αὐτῷ* ponitur.

Hæc more Atticorum fiunt, qui com-
posita pro simplicibus, & simplicia pro
compositis accipiunt.

Sic *ὅς, ὅ, οἱ, ἐ*, modo reciproce, modo
non reciproce accipiuntur. Recipro-
ce, *βιαῦτά οἱ σωτέγνωκε λακὰ*, taliū sibi con-
sciū est malorū. Nō reciproce, Greg.
ἐπειδὴ οἱ φανῆναι πλῆθος πολὺν, postquam
ingens uisa est ei multitudo.

Sic *σφᾶς* pro seipsos, uel pro eos po-
nunt, *σφισίμ* pro sibīpsis, uel pro ipsis.

COMPOSITA.

Pronomina composita possunt diuisi-
m construi, in prima quidem persona
& secunda singulariter tantū, & in ter-
tia pluraliter tantum. Verū dum com-
posite dicuntur, capiuntur absolute. Di-

uisim uero dicuntur discretionis, aut emphasis causa. διδάσκω ἑμαυτὸν ἕορ, uel διδάσκω ἑμὸν υἱὸν ἕορ, doceo filium meum, uel meipsum. Ἐν τῷ φίλος, uel εἰς αὐτὸν φίλος, tibi ipsi amicus. ita & in alijs casib. In tertia persona diuisim dicimus, σφῶν αὐτῶν, σφισὶν αὐτοῖς, σφᾶς αὐτῶν. Et cōiunctim ἑαυτῶν, ἑαυρῖς, ἑαυρῆς.

Dum fit reflexio in se, uel in suā possessionem, neq; primitiuo utuntur Graeci, neq; deriuatio, sed compositis. ὄρα σαυτὸν, uide teipsum. ὄρα ἑαυτὸν ἕορ, uide tui ipsius filiū. ἑαυτοῖς βοηθῶμεν, nos ipsos iuuamus. ἑαυτῶν ἕοις βοηθῶμεν, nostrorum ipsorū filios iuuamus. Neq; recte dicimus σφᾶς τύπῃσι, sed dicendum composita, ἑαυτῶν τύπῃσι, percutiunt sese.

Verum quia composita primæ & secundæ personæ proferuntur duntaxat singulariter, ideo tā in duali, quā plurali, ponunt simplicia cū relativis. In duali, νῶι αὐτῶ ὠφελῶμεν, nos ipsos iuuamus. νῶϊν αὐτοῖν ἀπὸ μεθε, nobis ipsis iungimur. In plurali, ut ἡμῶν αὐτῶν, ἡμῶν αὐρῖς,

αὐτοῖς, ἡμεῖς αὐτοῖς, nostrorū ipsorum, nobis ipsis, nos ipsos.

Dum uero fit reflexio à possessione in possessorem, utuntur simplicibus, & non compositis. Quare non recte dicitur: Κικέρωνα φιλεῖ ὁ αὐτοῦ υἱός, Ciceronem amat suus filius; nisi more Attico, compositum pro simplici accipiatur, εαυτοῦ, pro αὐτοῦ. Dicendum est enim, Κικέρωνα φιλεῖ ὁ αὐτοῦ υἱός, Ciceronem amat suus filius. Similiter dum fit reflexio non in se, neq; in suam possessionē, sed in aliud adiunctum, utuntur simplicibus. δέλεαι ἐκείνός με ἐρχεσθαι πρὸς αὐτόν, ille uult quod ad se ueniam.

Utuntur Græci hoc pronomine εαυτοῦ in omni persona. εαυτοῖς ὠφελῶμεν, ὠφελῶτε, ὠφελῶσι, nos ipsos iuuamus, uos ipsos iuuatis, se ipsos iuuant. Et id non modo in plurali, uerum etiam in singulari. Xenophon 2. ἀπομνη. εἶτω γὰρ παῖδες οὗτοι εαυτοῦ φίλοι, Sic enim tuos instituis amicos: uerba sunt uirtutis ad uoluptatem. Ioan. 18. σὺ ἀφ' εαυτοῦ ἑσὶν λέγεις, ἢ ἄλλ-

λθ' οτι εἶπε πρὸς ἐμὸς; tu à teipso hoc dicis, an aliĳ tibi dixerūt de me? Lucian. in Apologia; τοῦτα μὲν πρὸς ἑαυτὸν, ὡς τὸ εἶνος, λέλεκται ὅτι, ἑαυτὸν dixit, pro ἑαυτὸν. cum Latini solum in tertia persona seruent hanc constructionem, id est, sui, sibi, se, à se; quod sicut caret nominatiuo, ita & Græca reciproca composita.

Caret etiam nominatiuo hoc nomen ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, & similem habet cum pronomīnibus constructionē, in omni persona, eo modo quo Latinis inuicem, siue inter, cum accusatiuo. φιλεῖν ἀλλήλους, inuicem amare, uel inter se se amare, ἀλλήλους ἐλεῶμεν, nos nostri inuicem miseremur, nos nostri inter nos miseremur. ἀλλήλους χαρίζεσθε, inuicem uobis indulgetis. ἀλλήλους ἀκλύουσι, inuicē se potiuntur. Si uero componatur cū præpositione, habebit nominatiuum, ἐπέλληλα, διαλληλα, uerum tunc non recipit constructionem reciprocam.

APPENDIX.

Frequens est apud Poëtas in pronomīnibus

minibus, personarum & numerorū mu-
tatio. Personarum, σφέτορον πατέρ ὑ-
μνείσαι, pro ὑμέτορον, τίς τ' ἀρσφωε, pro αὐ-
τά. Numeri, ἀτρείδην νυῦ ἄμμε παλιμ-
πλαγχθύντας οἶω, pro ἡμᾶς.

APPENDIX.

Construuntur etiam pronomina ad-
verbiorum loco, ut ταῦτά τοι, ταῦτ' ἀγα,
ταῦτα δέ, ταῦτα δ' ἡ, id est, p inde, ad hæc,
præterea. In omnibus his subaudit præ-
positio δὲ. ταύτη, hoc pacto, hac ratio-
ne, hac de causa, ideo. ταύτη ρι, itaq̄,
propter hoc. ταύτη, ὅπι, ubi simul po-
nuntur, ualent, ὅτως, ὅπως. ἔσω ταύτη,
ὅπι ὑπολαμβάνεται, sit sic, ut ut creditur.

S Y N T A X I S A R T I C V
L O R V M P R A E P O S I
T I V O R V M.

O F F I C I V M A R T I C V L O
rum in oratione.

A R T I C V L V S præposi-
tius in oratione, certi ali-
cuius præcogniti mentio-
nem fieri denotat, ut si qs

F 4 dicat,